

หอวิทยานิพนธ์

ความสัมพันธ์ระหว่างความหวังกับพฤติกรรมส่งเสริมสุขภาพ
ของผู้ติดเชื้อเอชไอวี

អ្នកជ័យ

กนกเลขา แก้วสว่าง

បរិស្ថាន

พยาบาลศาสตรมหาบัณฑิต (การพยาบาลผู้ใหญ่)

คณะกรรมการควบคุมวิทยานิพนธ์

กรรณิกาญจน์ สังภาศ Ph.D.

สุวิมล กิมป์ ค.ม.

๑. ๒. ๓. ๔. ๕. ๖. ๗. ๘. ๙. ๑๐. ๑๑. ๑๒. ๑๓. ๑๔. ๑๕. ๑๖. ๑๗. ๑๘. ๑๙. ๒๐. ๒๑. ๒๒. ๒๓. ๒๔. ๒๕. ๒๖. ๒๗. ๒๘. ๒๙. ๓๐. ๓๑. ๓๒. ๓๓. ๓๔. ๓๕. ๓๖. ๓๗. ๓๘. ๓๙. ๔๐. ๔๑. ๔๒. ๔๓. ๔๔. ๔๕. ๔๖. ๔๗. ๔๘. ๔๙. ๕๐. ๕๑. ๕๒. ๕๓. ๕๔. ๕๕. ๕๖. ๕๗. ๕๘. ๕๙. ๖๐. ๖๑. ๖๒. ๖๓. ๖๔. ๖๕. ๖๖. ๖๗. ๖๘. ๖๙. ๗๐. ๗๑. ๗๒. ๗๓. ๗๔. ๗๕. ๗๖. ๗๗. ๗๘. ๗๙. ๘๐. ๘๑. ๘๒. ๘๓. ๘๔. ๘๕. ๘๖. ๘๗. ๘๘. ๘๙. ๙๐. ๙๑. ๙๒. ๙๓. ๙๔. ๙๕. ๙๖. ๙๗. ๙๘. ๙๙. ๑๐๐.

วันที่สำเร็จการศึกษา

29 พฤษภาคม พ.ศ. 2540

บทคัดย่อ

ในปัจจุบันการติดเชื้อเอชไอวีมีความรุนแรง และผู้ติดเชื้อมีจำนวนเพิ่มมากขึ้นอย่างรวดเร็ว ซึ่งในขณะนี้ยังไม่มียาใดรักษาโรคนี้ให้หายขาดได้ ทำให้ผู้ติดเชื้อเอชไอวีได้รับผลกระทบทั้งทางด้านร่างกาย จิตใจ อารมณ์ และสังคม ตลอดจนความหวังในชีวิต และอาจส่งผลกระทบต่อพฤติกรรมส่งเสริมสุขภาพของผู้ติดเชื้อเอชไอวีได้ การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างความหวังกับพฤติกรรมส่งเสริมสุขภาพ และศึกษาปัจจัยที่สามารถทำนายพฤติกรรมส่งเสริมสุขภาพของผู้ติดเชื้อเอชไอวี โดยกลุ่มตัวอย่างในการวิจัยคือผู้ติดเชื้อเอชไอวีซึ่งมารับการตรวจรักษาที่คลินิกให้คำปรึกษาสุขภาพ โรงพยาบาลสมเด็จพระปิ่นเกล้า คลินิกรับปรึกษาสุขภาพ โรงพยาบาลวชิรพยาบาล คลินิกนิรนามและให้คำปรึกษาโรคเอดส์ โรงพยาบาลตากสิน จำนวน 110 คน โดยใช้แบบสัมภาษณ์ข้อมูลส่วนบุคคล แบบสัมภาษณ์พฤติกรรมส่งเสริมสุขภาพ และแบบสอบถามความหวัง และนำข้อมูลมาวิเคราะห์หาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์พหุคูณแบบขั้นตอน ผลการวิจัยสรุปได้ดังนี้

1. พฤติกรรมส่งเสริมสุขภาพของผู้ติดเชื้อเอชไอวีโดยรวมอยู่ในเกณฑ์ดี โดยพฤติกรรมส่งเสริมสุขภาพรายด้านอยู่ในเกณฑ์ดีมาก 2 ด้าน คือ ด้านจุดมุ่งหมายในชีวิต และด้านรูปแบบการนอนหลับ ส่วนพฤติกรรมส่งเสริมสุขภาพด้านอื่นๆอยู่ในเกณฑ์ดี สำหรับในรายละเอียดข้อย่อยพบว่า พฤติกรรมส่งเสริมสุขภาพส่วนใหญ่อยู่ในเกณฑ์ดีและดีมาก โดยข้อที่อยู่ในเกณฑ์ปานกลางคือ การจัดแบ่งเวลาสำหรับการออกกำลังกายและการพักผ่อนในแต่ละวัน การพูดระบายความทุกข์ใจและความวิตกกังวลกับบุคคลที่ไว้วางใจ และการพูดคุยกับคนอื่นๆขณะรอรับการตรวจรักษา

2. ความหวังของผู้ติดเชื่อเอชไอวีโดยรวมและรายด้านอยู่ในระดับสูง สำหรับในรายละเอียดข้อย่อยพบว่าความหวังส่วนใหญ่อยู่ในระดับสูง โดยข้อที่อยู่ในระดับปานกลางคือ การเชื่อว่าจะมีสิ่งดีๆ เกิดขึ้นในชีวิต การวางแผนเป้าหมายในชีวิต การได้รับความช่วยเหลือด้านการเงินจากสมาชิกในครอบครัวเพื่อใช้ในการตรวจรักษา การติดเชื่อเอชไอวีสามารถรักษาได้ด้วยยาสมุนไพร การที่ผู้อื่นสามารถช่วยให้แข็งแรงขึ้น การพูดคุยเรื่องการติดเชื่อกับเพื่อนหรือญาติ

3. ความหวังมีความสัมพันธ์ทางบวกกับพฤติกรรมส่งเสริมสุขภาพของผู้ติดเชื่อเอชไอวีอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ($r = .2046$)

4. ระดับการศึกษาและความหวังสามารถร่วมอธิบายความผันแปรของพฤติกรรมส่งเสริมสุขภาพของผู้ติดเชื่อเอชไอวีได้ร้อยละ 11.97 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากผลการวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยมีข้อเสนอแนะว่า พยาบาลและเจ้าหน้าที่ในทีมสุขภาพผู้ให้การดูแลผู้ติดเชื่อเอชไอวีควรหาแนวทางในการส่งเสริมความหวังของผู้ติดเชื่อเอชไอวี เช่น การจัดให้มีบริการให้คำปรึกษา การจัดกลุ่มแบบประคับประคอง ตลอดจนการให้ข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการส่งเสริมสุขภาพโดยคำนึงถึงวิธีการให้ความรู้ที่เหมาะสมกับระดับความรู้ความสามารถของผู้ติดเชื่อเอชไอวีแต่ละบุคคล เพื่อให้ผู้ติดเชื่อเอชไอวีมีพฤติกรรมส่งเสริมสุขภาพที่เหมาะสมต่อไป